

POSTANOWIENIE Z DNIA 12 CZERWCA 2007 R.

V KK 179/07

1. Przyjęcie konstrukcji prawnej czynu ciągłego (art. 12 § 1 k.k.) sprawia, że w sytuacji, gdy wyniki przewodu sądowego nie stwarzają podstaw do uznania, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa ciągłego w zakresie zarzucanym mu w akcie oskarżenia, sąd nie uniewinnia go od poszczególnych fragmentów przestępstwa ciągłego, lecz eliminując te fragmenty z opisu czynu, w uzasadnieniu wyjaśnia, dlaczego przypisany oskarżonemu czyn nie obejmuje wszystkich zarzucanych aktem oskarżenia zachowań składających się na przestępstwo ciągłe.

2. Gdy prawomocnym wyrokiem orzeczona została kara bezwzględ- nego pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w warunkach czynu ciągłego, to zgodnie z brzmieniem przepisu art. 523 § 3 k.p.k., od takiego orzeczenia oskarżycielowi nie przysługuje kasacja na niekorzyść. Wzruszenie tego orzeczenia jest możliwe tylko w drodze kasacji wniesionej przez podmiot wskazany w art. 521 k.p.k.

Przewodniczący: sędzia SN A. Siuchniński.

Sąd Najwyższy w sprawie Bolesława W. i Adama K., po rozważeniu na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2007 r., na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wydziału V Izby Karnej Sądu Najwyższego w kwestii dopuszczalności w stosunku do skazanego Bolesława W. kasacji, wniesio- nej przez Prokuratora Okręgowego w O. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 stycznia 2007 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejono- wego w P. z dnia 18 maja 2006 r.

p o s t a n o w i ł na podstawie art. 523 § 3 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k. kasację w części odnoszącej się do Bolesława W. pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy w P., uznając m. in. apelację obrońcy oskarżonego Bolesława W. za oczywiście bezzasadną, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 18 maja 2006 r., skazujący Bolesława W. za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., którym Sąd Rejonowy wymierzył karę 3 lat pozbawienia wolności i karę 200 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Powyższy wyrok Sądu odwoławczego kasacją na niekorzyść skazanego zaskarżył Prokurator Okręgowy w O., zarzucając mu rażące naruszenie przepisów postępowania karnego, mających wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. i art. 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść strona może wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania z przyczyn wskazanych w art. 17 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. oraz z powodu niepoczytalności sprawcy. Stosownie zaś do treści § 4 tego przepisu ograniczenia te nie dotyczą tylko kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k., jak również wypadku wnie-

sienia kasacji przez Prokuratora Generalnego bądź Rzecznika Praw Obywatelskich.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że Bolesław W. został skazany na karę pozbawienia wolności (bez warunkowego zawieszenia jej wykonania) za zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwo, z tym, że z zarzucanego skazanemu przez oskarżyciela publicznego czynu wyeliminowano niektóre z zarzucanych mu działań. Jednak nie oznacza to, że jest to sytuacja równoważna uniewinnieniu i stronie oskarżającej będzie przysługiwało prawo do wniesienia kasacji na niekorzyść. Czyn ciągły stanowi bowiem jedno przestępstwo, co przesądza o tym, że nie jest możliwe wydanie orzeczenia uniewinniającego, co do niektórych tylko działań objętych ciągłością. Przyjęcie konstrukcji prawnej czynu ciągłego sprawia, że w sytuacji, gdy wyniki przewodu sądowego nie stwarzają podstaw do uznania, że oskarżony dopuścił się przestępstwa ciągłego w zakresie zarzucanym mu w akcie oskarżenia, sąd nie uniewinnia go z poszczególnych fragmentów przestępstwa ciągłego, lecz eliminując te fragmenty z opisu czynu, w uzasadnieniu wyjaśnia, dlaczego przypisany oskarżonemu czyn nie obejmuje wszystkich pojedynczych zachowań składających się na przestępstwo ciągłe. W takiej sytuacji nadal bowiem mamy do czynienia z jednym przestępstwem, za które zostaje orzeczona jedna kara. Zatem gdy prawomocnym wyrokiem orzeczona została kara bezwzględnego pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w warunkach czynu ciągłego, to zgodnie z brzmieniem przepisu art. 523 § 3 k.p.k., od takiego orzeczenie oskarżycielowi nie przysługuje kasacja na niekorzyść. Wzruszenie tego orzeczenia jest możliwe tylko w drodze kasacji wniesionej przez podmiot wskazany w przepisie art. 521 k.p.k.